

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8892/2025
21.08.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., са привременим боравиштем у ..., чији је пуномоћник Немања Г. Ћирковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Светислав Пантовић, адвокат из ..., ради развода брака и вршења родитељског права по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 111/25 од 12.03.2025. године, која је исправљена решењем истог суда Гж2 111/25 од 09.04.2025. године, у седници већа одржаној 21.08.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 111/25 од 12.03.2025. године, која је исправљена решењем истог суда Гж2 111/25 од 09.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П2 36/24 од 29.10.2024. године, ставом првим изреке, разведен је брак тужиље АА из ... и туженог ББ из ..., закључен дана 18.03.2012. године у општини ..., уписан у Матичну књигу венчаних која се води за матично подручје Рашка, под текућим бројем .. за 2012. годину. Ставом другим изреке, родитељско право над малолетним дететом странака, ВВ који је рођен ...2014. године вршиће самостално отац ББ. Ставом трећим изреке, уређен је модел личних контаката између тужиље АА и мал. ВВ на тај начин што ће тужиља дете виђати сваког првог петка у месецу у просторијама Центра за социјални рад Рашка, у времену од 12,30 до 14,00 часова. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да на име доприноса за издржавање мал. ВВ месечно плаћа износ од 22.000,00 динара, почев од 29.10.2024. године као дана доношења пресуде па убудуће и то до 05. у месецу за текући месец све док за то постоје законски услови, с тим што је у обавези да доспеле, а неизмирене рате исплати одједном, у року од 15 дана на рачун ББ. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 111/25 од 12.03.2025. године, која је исправљена решењем истог суда Гж2 111/25 од 09.04.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле – противтужене АА и првостепена пресуда потврђена у ставу другом, трећем, четвртм и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитијући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца и тужени су закључили брак 18.03.2012. године из ког брака имају малолетног сина ВВ, који је рођен ...2014. године. Парничне странке су у почетку имале складан однос, све до рођења детета које је подизала сама, не дозвољавајући ником да га узме. Након што је ВВ кренуо у школу, тужилца је од детета захтевала да свакодневно ради на школским обавезама, а када по њеном критеријуму то није било добро, цепала би му листове, шамарала га, ударала и на разне начине кажњавала, о чему је обавештено и Основно јавно тужилаштво и Полицијска станица у Рашкој. Од стране ПС у Рашки тужилци је изречена хитна мера привремене забране комуникације и приласка сину ВВ и мера привременог удаљења из породичне куће у ..., након чега је тужилца напустила породичну кућу и отишла код рођака у ... . Пре изрицања наведених мера, обављена је хитна кућна посета, а у просторијама Центра обављени су појединачни разговори са члановима породице, па и са малолетним ВВ. Постигнут је договор да се тужилца обрати здравственим институцијама за стручну помоћ. Тужилца се сместила на пар дана код пријатељице да би свакодневно могла да виђа дете, сматрајући да није крива и да свом детету мисли најбоље. Након што је малолетни ВВ позвао мајку да се врати у породицу како би са њим ишла на операцију која је била заказана, тужилца је то прихватила и вратила се у породицу. Праћење породице према плану услуга подразумевао је период од 03.10.2023. године до 03.01.2024. године. Малолетни ВВ је истицао да жели да настави живот са оба родитеља и највише воли када је мајка ту, али под условом да престане да га туче и кажњава. Након ове фазе рада физичког насиља није било, али се психичко насиље све чешће јављало. Према мишљењу Центра за социјални рад Рашка, тужени адекватно врши родитељско право и ради искључиво у интересу малолетног детета и туженом треба поверити вршење родитељског права, а тужилци треба омогућити да редовно виђа мал. ВВ у контролисаним условима у просторијама Центра за социјални рад, све док се не створе услови за промену контроле виђања и не отклоне последице њеног досадашњег вршења родитељског права. Малолетно дете одбија да мајку виђа ван центра, а мајка не схвата суштину поремећених односа, као и то да је узрок његовог одбијања искључиво њено поступање, као и да тужилца наставља да врши притисак над дететом чак и у присуству стручног радника. Здравствено стање туженог, који је 2001. године доживео саобраћајну несрећу и од када прима туђу негу и помоћ, не умањује његове родитељске капацитете. Између оца и детета постоји однос поверења, стабилности, разумевања, међусобног уважавања и емоционалне топлине, а мал. ВВ је наставио да постиже једнаке успехе и постигнућа у школи као и у периоду

док је тужиља била у породици, али сада без притисака, вређања и ударања. Подршку им пружа туженикова мајка која живи на другом спрату породичне куће и означена је као здрава снага у породици. Укупне потребе малолетног детета месечно износе 29.000,00 динара, и односе се на трошкове за обућу, одевање, џепарац, за часове енглеског језика, за кошарку, као и за рођендане. Тужиља живи у ... у кући која је у њеном власништву, са њом живи њена тетка која подмирује све трошкове који се односе на воду, струју и телефон. Тренутно прима накнаду у износу од 8.500,00 динара, бави се поред тога и продајом некретнина од ког посла може да заради између 200 и 300 евра месечно. Нема обавезу да издржава друга лица. Осим куће у којој живи, поседује и друге некретнине – стан у Крагујевцу и апартман на Златибору, од чега сваког месеца добија износ од 580 евра. Тужени због повреде коју је задобио у саобраћајног незгоди 2001. године прима туђу негу и помоћ у износу од 39.000,00 динара, као и на име ренте 25.000,00 динара.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да је у најбољем интересу малолетног детета да буде поверено на самостално вршење родитељског права оцу, туженом ББ, а да се одржавање личних односа малолетног детета са тужиљом одвија на начин наведен у нижестепеним одлукама. Полазећи од потреба малолетног детета, могућности тужиље, која је здрава и радно способна и нема трећих лица према којима је у обавези да даје издржавање и ограничене могућности туженог за допунско стицање зараде сходно његовом здравственом стању, правилно су нижестепени судови применом одредаба члана 154., 160., 162. Породичног закона обавезали тужиљу да доприноси издржавању малолетног ВВ са износом као у изреци одлуке.

Одредбом члана 272. став 2. Породичног закона прописано је да ако родитељи нису закључили споразум о вршењу родитељског права или суд процени да њихов споразум није у најбољем интересу детета, одлуку о поверавању заједничког детета једном родитељу, у висини доприноса за издржавање од стране другог родитеља и начин одржавања личних односа детета са другим родитељем, доноси суд. Одредба члана 270. истог закона, прописује, да је пре него што донесе одлуку о заштити права детета или о вршењу односно лишењу родитељског права, суд дужан да затражи налаз и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима. Чланом 266. став 1. Породичног закона прописано је да је суд увек дужан да се руководи најбољим интересом детета. Чланом 61. овог закона прописано је да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи.

У смислу одредбе члана 266. став 1. Породичног закона, и по налажењу Врховног суда, најбољи интерес малолетног ВВ је да буде поверен на самостално вршење родитељског права оца, имајући у виду да то одговара интересу малолетног детета и да тужени поседује добре родитељске капацитете, да између оца и детета постоји однос поверења, стабилности, разумевања, међусобног уважавања и емоционалне тоpline, те се на овај начин обезбеђује добробит детета. Сагледавајућу укупност односа и у том смислу неадекватан однос мајке према препознавању потреба мал. ВВ који је од стране тужиље био изложен застрашивањима и условљавањима, представља упориште за оцену о предности оца за самостално вршење родитељског права као најбољег интереса малолетног ВВ. Складан однос између оца и детета указује да је у интересу мал. ВВ да буде поверен на самостално вршење оцу и да даљи развој остварује у дому оца, под његовим старатељством уз присуство баке по оцу која

пружа помоћ туженом да на ваљан начин врши родитељско право и дужност. Малолетно дете се изјашњавало при Центру за социјални рад Рашка који у свом налазу описује у какво здравствено стање је због понашња тужиље малолетно дете доведено, а суд је ценио и налаз и мишљење Центра за социјални рад „Свети Сава“ Ниш који се изјашњавао о родитељским капацитетима тужиље, али без изјашењења о поверавању малолетног детета. Стога су неосновани наводи ревизије да судови нису ценили налаз и стручно мишљење Центра за социјални рад у Нишу. Тужиља у ревизији износи сопствену оцену изведених доказа, те на тај начин оспорава чињенично стање које је, супротно ревизијским наводима, правилно утврђено у односу на најбољи интерес малолетног детета.

Врховни суд налази и да је правилно одлучено о начину одржавања личних односа малолетног ВВ са мајком, а према моделу предложеном од стране органа старатељства, у ситуацији када малолетно дете и даље одбија да мајку виђа ван центра, а тужиља не схвата суштину поремећених односа са дететом.

Супротно наводима ревизије, имајући у виду околности које се односе на потребе малолетног ВВ у погледу уобичајених животних активности, узраст малолетног детета и способност родитеља да задовоље утврђене потребе детета, правилно је другостепени суд потврдио првостепену одлуку у односу на допринос за издржавање малолетног детета и обавезао тужиљу да доприноси износом наведеним у изреци. При томе су правилно цењене све релевантне околности прописане чланом 160. став 1. и 2. Породичног закона који су од утицаја на одлуку о висини издржавања малолетног детета уз адекватну оцену могућности родитеља утврђених применом члана 160. став 1. Породичног закона.

Правилност оцене релевантних околности прописаних чланом 160. Породичног закона није доведена у сумњу ревизијским наводима тужиље да је суд све потребе детета утврдио само по казивању туженог, с обзиром да се потребе малолетног детета могу утврдити и из исказа родитеља, који представља такође доказно средство у циљу утврђивања битних чињеница у погледу потреба детета.

На основу члана 414. ЗПП, донета је одлука као у ставу првом изреке.

Како тужиља није успела у поступку по ревизији, то је одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**